

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 901/2025
03.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ – адвоката Јована Ћирића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву К.бр.289/23 од 13.05.2024. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 7/25 од 02.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 03.09.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ – адвоката Јована Ћирића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву К.бр.289/23 од 13.05.2024. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 7/25 од 02.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву К.бр.289/23 од 13.05.2024. године окривљени АА и ББ оглашени су кривим и то окривљени АА због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, а окривљени ББ због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ и осуђени и то окривљени АА на казну затвора у трајању до осам месеци у коју казну му је урачунато време проведено у притвору, а окривљени ББ на казну затвора у трајању од шест месеци у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Окривљени су обавезани да солидарно накнаде трошкове кривичног поступка. Оштећени је упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 7/25 од 02.04.2025. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљених, преиначена је пресуда Основног суда у Смедереву К.бр.289/23 од 13.05.2024. године у погледу одлуке о кривичној санкцији и то тако што је окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци и одређено је да ће се иста извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, а окривљени ББ је

осуђен на казну затвора у трајању од четири месеца и одређено је да ће се иста извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, у које казне је окривљенима урачунато време проведено у притвору, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљених одбијена као неоснована. Жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Смедереву је одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ – адвокат Јован Ћирић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљене ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да изрека пресуде мора да садржи опис кривичног дела које се окривљенима ставља на терет и то конкретне радње извршења из којих произилази закључак да је дошло до значајнијег угрожавања спокојства грађана или тежег ремећења јавног реда и мира. Бранилац истиче да поред околности да се догађај одиграо на јавном простору потребно је да су наступиле и последице на грађане у виду њиховог значајнијег угрожавања спокојства и тежег ремећења јавног реда и мира а радње описане у изреци пресуде не садрже конкретне околности из којих би се видело на који начин су окривљени угрозили спокојство грађана у значајној мери и озбиљно реметили јавни ред и мир, већ изрека садржи само законску формулацију.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ чини онај ко грубим вређањем или злостављањем другог, вршењем насиља према другом, изазивањем туче или дрским безобзирним понашањем значајније угрожава спокојство грађана или теже ремети јавни ред и мир, а ставом 2. прописано је да ће се, ако је дело из става 1. овог члана извршено у групи или је при извршењу дела неком лицу нанесена лака телесна повреда или је дошло до тешког понижавања грађана, учинилац казнити затвором од 6 месеци до 5 година.

За постојање овог кривичног дела захтева се да је ремећење јавног реда и мира такве природе и интензитета да се може сматрати тежим или да је учинилац својим радњама значајније угрозио спокојство грађана, док је дрско и безобзирно понашање оно непристојно понашање које у знатној мери одступа од прихваћених правила понашања, а обухвата насилничке поступке изражене у јачем степену, који се могу односити како на људе, тако и на одређене објекте.

Изреком правноснажне пресуде окривљени АА и ББ, оглашени су кривим да су „...дана 02.03.2023. године, око 17,45 часова..., урачунљиви и свесни забрањености својих дела, вршењем насиља према другом значајније угрозили спокојство грађана и теже реметили јавни ред и мир, на тај начин што су на јавном месту, испред Месне заједнице ..., и то најпре окривљени АА вербално напао председника Месне заједнице ..., оштећеног ВВ..., речима „Је..ћу ти мајку, напићу ти се крви, ти си крив што је моје дете ујео пас“ говорећи да ће га убити, а након тога је прескочио путничко возило... власнишво оштећеног и кренуо ка оштећеном и ударио га у пределу лица, да би убрзо након тога окривљени ББ...зет окривљеног..., извадио из гепека свог аутомобила металну четвртасту шипку и кренуо ка оштећеном и замахнуо да удари оштећеног, међутим, оштећени се заштитио рукама, након чега је оштећени заједно са окривљеним ББ пао на стазу и док га је окривљени ББ држао за ревере за то време је окривљени АА...шипком оштећеном задао неколико удараца у пределу главе и тела, да би сукоб био прекинут након што су на место догађаја дошли сведоци ГГ и ДД... који су зачули вику и притрчали да виде шта се дешава, којом приликом је оштећени задобио лаке телесне повреде...а окривљени су били свесни да чине кривично дело и то су хтели док је окривљени АА био свестан да описаном радњом може оштећеног телесно повредити али је олако држао да до тога неће доћи или да ће то моћи спречити.“

Из овако описаних радњи извршења кривичног дела јасно је да су окривљени АА и ББ извршили кривично дело и то вршењем насиља према другом на описани начин и то тако што је најпре окривљени АА вербално напао оштећеног, а након тога га је ударио у пределу лица, да би убрзо након тога окривљени ББ извадио из гепека свог аутомобила металну четвртасту шипку и кренуо ка оштећеном и замахнуо да удари оштећеног, међутим, оштећени се заштитио рукама, након чега је оштећени заједно са окривљеним ББ пао на стазу и док га је окривљени ББ држао за ревере за то време је окривљени АА шипком оштећеном задао неколико удараца у пределу главе и тела, којом приликом је оштећени задобио лаке телесне повреде. Такође је изреком правноснажне пресуде несумњиво утврђено да се овај догађај, који се одвијао на јавном месту, испред Месне заједнице ..., у послеподневним часовима довео до значајнијег угрожавања спокојства неодређеног броја грађана, који су у пролазу, или станују у непосредној близини и тежег ремећења јавног реда и мира које је било таквог интензитета да су сведоци ГГ и ДД, након што су чули вику, притрчали да виде шта се дешава, у ком тренутку је сукоб престао.

По налажењу овог суда, из описаних радњи окривљених произилазе сва битна обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ у односу на окривљеног АА и кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ у односу на окривљеног ББ, за која су окривљени правноснажно оглашени кривим и то како објективна, која се тичу радње извршења, која се састоји у вршењу насиља према другом и последице дела, која се огледа угрожавању спокојства грађана и тежем ремећењу јавног реда и мира, тако и субјективна обележја, која се односе на урачунљивост и умишљај окривљених, усмерен на извршење кривичног дела у питању, па су супротни наводи браниоца окривљених којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљених одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.**

**Председник већа-судија
Гордана Којић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић